

Før jordpåkastelsen

Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt
skal du aldri gyse.

Etter jordpåkastelsen

Kjemp for alt hva du har kjært,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært,
døden ikke heller.

Takk til alle som var med oss i dag.

Forrettende prest – Espen Sigve Tveten
Orgel – John Solsvik
Solosang – Sara Troland
Piano – Leif Gunnar Vik

Bergen Omegn
BEGRAVELSEHJELP

Teatergt. 20, 5010 Bergen | Tlf: 55 21 44 50
www.bergenogomegn.no

Hans Andreas

Sæle

Født: 13. juni 1937
Død: 29. august 2020

Blomvåg kyrkje
Fredag 4. september 2020

Åpningssalme

Han tek ikkje glansen av livet,
den Frelsar som kallar på deg,
/:Fyrst då kan for alvor du leva
når han får deg fylgja på veg.:/

Han hjelper i brattaste bakkar
og stør deg når vegen vert smal.
/:Han signaler dei sollyse sletter
og lyser i døds-skuggens dal.:/

Han fører deg frelst over fjorden,
heilt fram til den himmelske strand.
/:Når døden sin brotsjø du møter,
vil Jesus dra båten i land.:/

Han tek ikkje glansen av livet,
han gyller din morgon og kveld
/:og opnar ei dør til dei salar
der æveleg høgtid du held.:/

Før talen

Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.

Om enn eg er liten, har Herren meg kjær,
med honom eg kjenner meg sæl.
Kvar morgon meg bøna til himmelen ber,
med bøna eg sovnar kvar kveld.

Som blomen om vinteren visnar eg av,
men gled meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav,
mi sjel, ho er heime hos Gud!

Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong
i morgonen æveleg klår,
og blanda med heilage englar min song
i himlen, dit døden ei når!

*Vår Far i himmelen! Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldningar.
Og lat oss ikkje koma i freisting, men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt og makta og æra i all æve.
Amen.*

Etter talen

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
Lat varmen frå ein som er glad i deg
tenne stjerner i mørkaste natt.
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord!
Lat varmen frå ein som er glad i deg
tenne stjerner i mørkaste natt.
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.